

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 2C/221/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5112230904
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Rybárik
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2015:5112230904.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina, v konaní pred samosudcom JUDr. Jánom Rybárikom, v právnej veci navrhovateľa: K. A., nar. XX.X.XXXX, bytom O. XXX/XX, I. - Q., právne zastúpený: Mgr. Michal Zeman, advokát, Advokátska kancelária Zárecký Zeman Ďurišová, Medená 18, Bratislava, proti odporcovi: Slovenská republika, zast. Ministerstvo spravodlivosti SR, Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu škody vo výške 17.890,16 eur s príslušenstvom spôsobenej nesprávnym úradným postupom, takto

r o z h o d o l :

Súd návrh navrhovateľa z a m i e t a.

Navrhovateľ je p o v i n n ý uhradiť odporcovi trovy konania v sume 144,11 eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa domáhal podaným návrhom zaplatenia 17.890,16 eur s príslušenstvom. Svoj návrh odôvodnil tým, že ako veriteľ a F. B. ako dlžník ešte v roku 2006 uzatvorili zmluvu o pôžičke na základe ktorej mu poskytol finančné prostriedky v sume 18.588,59 eur. Dlžník predložil navrhovateľovi zmluvu o zariadení záložného práva zo dňa 12.5.2006 podpísanú zo strany dlžníka, jeho manželky F. B., ktorých podpisy boli notársky overené notárkou JUDr. Alenou Majerčiakovou (jej povereným pracovníkom). Na základe takto predloženej záložnej zmluvy s notárom overenými podpismi mu poskytol finančné prostriedky. Bez takejto záložnej zmluvy by peniaze nikdy nepožičal. Notár však na záložnej zmluve overil podpis neznámej osoby, inej než manželka dlžníka, pričom uviedol, že ide o podpis manželky dlžníka. Táto skutočnosť bola potvrdená aj rozsudkom Okresného súdu Žilina sp. zn. 7C/39/2007. Dlžník bol napokon uznaný za vinného z trestného činu podvodu v súvislosti s falšovaním podpisu svojej manželky. Podľa názoru navrhovateľa notár konal v rozpore s notárskym poriadkom, keď podpis pri mene F. B. v záložnej zmluve osvedčil, ako podpis F. B., i napriek tomu, že F. B. pred ním tento podpis neuskutočnila. Takýmto konaním sa notár dopustil nesprávneho úradného postupu.

Odporca žiadal návrh zamietnuť. Vzniesol námietku premlčania nároku navrhovateľa. Poukázal na ust. § 19 ods. 1 veta prvá zák. č. 514/2003 Z.z., z ktorého vyplýva, že právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Poukázal na to, že plynutie subjektívnej premlčacej doby, v ktorej musia byť uplatnené nároky na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom sa odvíja od okamžiku, keď sa poškodený o škode dozvedel, teda preukázateľne získal vedomosť o tom, že došlo k ich vzniku.

Súd na tomto mieste podotýka, že už raz rozsudkom v tejto veci rozhodol, a to rozsudkom 2C/221/2012-152 dňa 17.6.2013. Vtedy návrh navrhovateľa zamietol. Zamietol ho z dôvodu, že podľa názoru súdu nárok navrhovateľa bol premlčaný.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote navrhovateľ odvolanie.

Krajský súd v Žiline svojím uznesením 10Co/508/2013-182 dňa 31. júla 2014 rozsudok tunajšieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Z tohto uznesenie vyplýva, že čiastkové skutočnosti a okolnosti, na ktorých okresný súd založil svoj záver o premlčaní, nie sú vecne správne. V podstate okresný súd nekriticky v tomto smere prevzal - bez ohľadu na konkrétny obsah jednotlivých písomností - vyjadrenie odporcu. Podľa názoru krajského súdu dostatočne nevykonával ani dokazovanie. Vo vzťahu k pripojeným spisom (vrátane vyšetrovacieho spisu), keď v zápisnici sa len konštatuje a dáva na vedomie prítomným účastníkom, že sa oboznamujú tieto spisové materiály. Na základe uvedeného krajský súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Prikázal tunajšiemu súdu v následnom postupe vykonať dokazovanie spôsobom predpokladaným zákonom a jednotlivé skutkové zistenia jednoznačne vymedziť nielen ich konštatovaním, ale i ozrejmnením dôkazov, z ktorých vyplývajú. Prioritne je nevyhnutné jednoznačne ustáliť všetky konkrétne okolnosti tvoriace základ škody uplatňovanej voči štátu z titulu nesprávneho úradného postupu. V tomto smere odvolací súd dáva do pozornosti zhrnutie/vymedzenie predmetu sporu vykonané navrhovateľom v rámci odvolania.

Súd opätovne vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, oboznámil sa so zmluvou o pôžičke, zmluvou o zriadení záložného práva, písomným vyjadrením odporcu, rozsudkom Okresného súdu Žilina 2C/221/2012, uznesením Krajského súdu v Žiline 10Co/508/2013, spisovým materiálom 31C/176/2006 - zrušenie BSM za trvania manželstva, spisovým materiálom 33C/98/2008 navrhovateľa K. A. proti F. B. o zaplatenie 18.588,59 eur a zistil nasledovné.

Navrhovateľ, ako veriteľ a F. B., ako dlžník uzatvorili dňa 12.5.2006 zmluvu o pôžičke, na základe ktorej navrhovateľ poskytol dlžníkovi pôžičku v tom čase 560.000 Sk t.j. 18.588,59 eur.

Dňa 17.5.2012 dlžník predložil navrhovateľovi zmluvu o zriadení záložného práva zo dňa 12.5.2006 podpísanú zo strany dlžníka a jeho manželky F. B., ktorých podpisy boli notársky overené JUDr. Alenu Majerčiakovou.

Pôžička mala byť splatená v lehote splatnosti, t.j. dňa 11.5.2007. Z pripojeného spisového materiálu OS Žilina 7C/39/2007 vyplynulo, že tunajší súd rozsudkom zo dňa 19.1.2009 rozhodol tak, že určil, že zmluva o zriadení záložného práva zo dňa 12.5.2006, ktorej vklad bol povolený dňa 20.10.2006 pod V. Okresným úradom, katastrálny odbor, je neplatná. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 13.10.2009.

Predmetom sporu je teda náhrada škody vo výške 17.890,16 eur, a to z dôvodu nesprávneho úradného postupu odporcu, konkrétne štátnej notárky.

Po tom, ako krajský súd zrušil rozsudok tunajšieho súdu, navrhovateľ doplnil svoje podanie o nasledovné.

Súdu predložil žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 17.9.2014. Zotrval na svojom podanom návrhu, pričom uviedol, že prebieha exekúcia EX 177/20/14 voči povinnému F. B.. Doposiaľ sa však nepodarilo zistiť žiaden majetok povinného. Zotrval na tom, že notárka overila na predmetnej záložnej zmluve podpis osoby inej ako tej, ktorú uviedla, čo predstavuje porušenie povinnosti tejto notárky v zmysle zákona o notároch, a tým došlo k protiprávnemu konaniu. Poukázal na tú skutočnosť, že zodpovednosť za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci je objektívnosť zodpovedná, a teda nie je podstatné, či notárka konala s odbornou starostlivosťou, alebo nekonala pri overovaní tohto podpisu. Fakt je len ten, že overila podpis nejakej osoby ako podpis inej osoby. Tým je dané protiprávne konanie. Škoda teda spočíva v tom, že klient sa nevie dostať k poskytnutej pôžičke od F. B. a príčinná súvislosť medzi tým je tá, že keby notárka sa nedopustila tohto protiprávného konania. Nebolo by možné predložiť klientovi - žalobcovi záložnú zmluvu s overenými podpismi osoby, ktorá teda zmluvu nepodpísala a žalobca by žiadnu pôžičku F. B. neposkytol. Podľa názoru navrhovateľa navrhovateľ sa dozvedel o tom, že mu vznikla škoda, až momentom, keď zistil, že F. B. nemá žiaden majetok.

Odporca na pojednávaní žiadal návrh navrhovateľa zamietnuť, zotrval na svojich vyjadreniach, pričom zdôraznil, že pre vznik nároku na náhradu škody v prípade navrhovateľa, ktorými sú nesprávny úradný postup, vznik škody a taktiež príčinná súvislosť, tieto musia byť preukázané. Ide o objektívnu zodpovednosť, avšak sú tam zákonné predpoklady, ktoré musia byť splnené kumulatívne. Ak nie sú splnené všetky tri, nemožno hovoriť o vzniku nároku na náhradu škody, pričom v tomto prípade neboli splnené. Čo sa týka nesprávneho úradného postupu, tak notár, resp. jeho poverený zamestnanec postupovali plne v súlade s notárskym poriadkom, konkrétne § 48 a § 58 Not. poriadku, kedy vykonali legalizáciu podpisu na záložnej zmluve, s tým, že to bol F. B., ktorý spáchal trestný čin podvodu, čo sa

zistilo až v trestnom konaní a nemôže za takéto konanie odsúdeného niesť zodpovednosť notár, ktorý vlastne, dá sa povedať, nemohol odhaliť a zabrániť spáchaniu trestného činu.

Čo sa týka existencie škody podľa názoru odporcu stále prebieha exekučné konanie voči nemu. Nárok voči štátu nemôže byť úspešne uplatnený skôr ako navrhovateľ nedosiahol uspokojenie svojej pohľadávky voči tomu, kto tento prospech získal a je ho povinný vydať. Čo sa týka príčinnej súvislosti, tak hoci škoda bola spôsobená F. B., navrhovateľ ju stavia do príčinnej súvislosti s konaním notára, čo je nemysliteľné. V konkrétnom prípade teda nie je splnená ani príčinná súvislosť.

Súd vykonal dokazovanie aj oboznámením sa so spisovým materiálom tunajšieho súdu sp. zn. 36T/39/2011 najmä z trestného rozkazu zo dňa 4.10.2011 vyplýva, že F. B. bol uznaný za vinného z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Trestného zákona a z prečinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere dva roky s podmienecným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní tri roky. Poškodený K. A. s nárokom na náhradu škody bol odkázaný na občianske súdne konanie. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť vo výroku o vine a treste dňa 28.10.2011.

Z ďalšieho spisového materiálu tunajšieho súdu 31C/179/2006 vyplýva, že bolo zrušené BSM F. B. a F. B.. Tento rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 25.6.2007.

Súd sa podrobne oboznámil aj so spisovým materiálom 7C/39/2007, z ktorého vyplýva, že žalobu podala F. B. (manželka F. B.) a táto žalovala svojho manžela a terajšieho navrhovateľa o neplatnosť zmluvy o zriadení záložného práva. Z rozsudku tohto spisového materiálu vyplýva, že súd určil, že zmluva o zriadení záložného práva zo dňa 12.5.2006, ktorej vklad bol povolený dňa 20.10.2006 pod V XXXX/XX-X bývalou Správou katastra Žilina, je neplatná. Tento rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 13.10.2009 v spojení s rozsudkom krajského súdu 9Co/164/2009.

Súčasť tohto spisového materiálu tvorí vyšetrovací spis Okresného riaditeľstva policajného zboru Žilina, justičná a kriminálna polícia, odbor justičnej polície. V tomto spise sú obsiahnuté uznesenia o začatí trestného stíhania. Tento spisový materiál obsahuje aj skúšky podpisov s F. B. a podobne.

Napokon sa súd podrobne oboznámil aj s pripojeným spisom 33C/98/2008. Jedná sa o spisový materiál tunajšieho súdu, pričom v tomto spore to bol aj terajší navrhovateľ K. A., ktorý žaloval F. B. o zaplatenie 18.588,59 eur s príslušenstvom. Rozsudkom 33C/98/2008, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 13.12.2013 bolo odporca F. B. povinný zaplatiť navrhovateľovi K. A. istinu v sume 18.588,59 eur spolu s úrokom z omeškania.

Okrem týchto dôkazov - spisov, s ktorými sa súd podrobne oboznámil, súd vykonal dokazovanie aj čítaním listinných dôkazov. Predovšetkým sa oboznámil so zmluvou o pôžičke zo dňa 12.5.2006. Bol to navrhovateľ, ktorý odporcovi požičal 560.000,-Sk. Súčasť tejto zmluvy o pôžičke tvorí aj zmluva o zriadení záložného práva. Pohľadávka bola založená zálohou, a to bytom č. 1 prízemie vo vchode č. XX. obytného domu súp. č..XX, kat. úz. Žilina, ktorý v tom čase bol v BSM F. a F. B..

Súd tento konkrétny prípad posudzoval v zmysle zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov.

Podľa § 4 ods. 1, písm. a/ cit. zákona, vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci koná v mene štátu MS SR, ak:

- 1/ škoda vznikla v občiansko-súdnom konaní alebo v trestnom konaní a ak tento zákon neustanovuje inak,
- 2/ škodu spôsobil notár pri výkone verejnej moci,
- 3/ škodu spôsobil súdny exekútor pri výkone exekučnej činnosti vykonávanej z poverenia súdu podľa osobitného predpisu.

Podľa § 9 ods. 1 cit. zákona, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa § 16 ods. 1 cit. zákona, ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do 6 mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Na tomto mieste súd poukazuje na to, že jednou z foriem objektívnej zodpovednosti štátu je zodpovednosť za škodu podľa cit. zákona za súčasného splnenia zákonných podmienok, ktorými sú:

- nesprávny úradný postup, resp. nezákonné rozhodnutie,
- existencia škody,
- príčinná súvislosť medzi škodu a nesprávnym úradným postupom, resp. nezákonným rozhodnutím orgánu štátu.

Existencia týchto podmienok musí byť v súdnom konaní bezpečne preukázaná a nestačí len pravdepodobný záver o splnení niektorej z nich. Dôkazné bremeno v tomto smere leží na poškodenom.

Súd teda v zmysle uvedeného uvádza nasledovné k týmto trom základným predpokladom objektívnej zodpovednosti štátu.

Čo sa týka nesprávneho úradného postupu, v danom prípade je potrebné skúmať, či notár pri overovaní podpisu na záložnej zmluve porušil pravidlá ustanovené právnymi normami upravujúcimi legalizáciu. Proces legalizácie upravuje ust. § 58 zák. č. 323/1992 o notároch a notárskej činnosti. Podľa tohto cit. ustanovenia legalizáciou notár alebo ním poverený zamestnanec osvedčuje, že osoba, ktorej podpis mal byť osvedčený v jeho prítomnosti, listinu vlastnoručne podpísala alebo podpis na listine uznala pred ním za vlastný. Pre zistenie totožnosti tejto osoby platí ust. § 48 ods. 1 Not. poriadku. To znamená, ak notár nepozná účastníkov, svedkov úkonu, dôverníkov, alebo tlmočníkov osobne, títo musia preukázať svoju totožnosť platným úradným preukazom alebo ich totožnosť musí byť potvrdená dvoma svedkami totožnosti.

Navrhovateľ nijakým spôsobom však nepreukázal, že by zo strany notára došlo k postupu v rozpore s vyššie uvedenými ustanoveniami not. poriadku. Legalizáciou sa rozumie činnosť notára spočívajúca v osvedčení, že osoba, ktorej podpis má byť osvedčený v jeho prítomnosti listinu vlastnoručne podpísala alebo podpis na listine uznala pred ním za vlastný. Keď sa súd vracia k listinného dôkazu, ktorý bol predložený súdu, a to k osvedčeniu o pravosti podpisu zo dňa 17.5.2006 je zrejmé, že notár postupoval v súlade s príslušnými ustanoveniami not. poriadku.

Zákonným spôsobom zistil totožnosť osoby realizujúcej podpis a osvedčil, že táto osoba pred ním vlastnoručne podpísala listinu. Z praxe je známe, že notár alebo jeho poverený zamestnanec pri overovaní podpisu postupuje tak, že na základe dokladu totožnosti overí totožnosť osoby, ktorá overuje podpis. Následne po overení údajov vyplývajúcich z OP alebo z iného preukazu totožnosti overí podpis. Povinnosťou notára, či jeho zamestnanca pri overovaní podpisu nie je odhalenie trestného činu, nemôže bližšie skúmať totožnosť osoby, ktorá sa dostavila do not. úradu, t.j. brať otlacky prstov, vyhotovovať fotografie uvedenej osoby, prípade cez príslušný policajný orgán zisťovať, či sa jedná skutočne o osobu, ktorej podpis je overovaný. V konkrétnom prípade činnosť notára alebo jeho zástupcu nemožno považovať za nesprávny, teda nemožno hovoriť o nesprávnom úradnom postupe notára. Za nesprávny úradný postup nie je možné považovať tú skutočnosť, že to bola osoba, ktorá sa dostavila do not. úradu, ktorá kryla svoju totožnosť, spáchala trestný čin tým, že preukazovala zákonným spôsobom totožnosť, ktorá jej v skutočnosti nepatrila, a teda sfaľovala proces identifikácie. Je potrebné podotknúť, že navrhovateľovi nevznikla škoda v dôsledku nesprávneho úradného postupu. Škoda mu vznikla v dôsledku trestného činu podvodu osoby predstierajúcej identitu F. B. a tiež F. B., za ktorý čin bol riadne odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Žilina. Z trestného rozkazu vyplýva, že trestný súd dospel k záveru, že poškodenému bola spôsobená trestným činom škoda, keď poškodeného odkázal s nárokmi na náhradu škody na konanie občiansko-právne.

Súd teda uzatvára, že navrhovateľom označený postup notára nie je možné považovať za nesprávny úradný postup v zmysle zák. č. 514/2003 Z.z. Za nesprávny úradný postup by mohlo byť považované, napr. to, že by notár osvedčoval podpis bez zistenia totožnosti dotýčnej osoby.

Čo sa týka existencie škody a príčinnej súvislosti súd uvádza nasledovné:

Navrhovateľ si uplatnil nárok na náhradu škody vo výške 17.890 eur, pričom suma 16.992,29 eur je pôžička poskytnutá navrhovateľom F. B. a v časti 33,19 eur je to správny poplatok za katastrálne konanie. Ak škoda spočíva v pohľadávke, ktorá nebola poškodenému riadne uhradená jeho dlžníkom, môže si nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom, ktorý pokladá za príčinu tejto

skutočnosti, voči štátu uplatniť až vtedy, ak nemôže úspešne dosiahnuť uspokojenie svojej pohľadávky iným spôsobom, čo nie je tento prípad. Súd dáva do pozornosti rozsudok tunajšieho súdu 33C/98/2008, ktorý rozsudok sa stal právoplatný 3.12.2013. Z tohto rozsudku vyplýva, že K. A. - navrhovateľ žaloval F. B., ako odporcu o istinu 18.588,59 eur s príslušenstvom. Táto istina mu bola týmto rozsudkom v plnom rozsahu priznaná. Aby bolo zrejmé, jednalo sa o nárok z titulu poskytnutia pôžičky. Za predpokladu, že by bolo konštatované, že skutočne došlo k nesprávnemu úradnému postupu notára, čo však nie je možné konštatovať v tomto prípade, až následne by sa mohol navrhovateľ obrátiť na samotný štát s nárokmi na náhradu škody. Súd však dáva do pozornosti, že v tomto konkrétnom prípade nezistil nesprávny úradný postup. Aj z rozhodnutia NS SR ČR zo dňa 23.6.2005 sp. zn. 25Cdo/379/2004 bol vyjadrený v podstate taký záver, že nárok na náhradu škody spôsobenú výkonom verejnej moci môže byť voči štátu úspešne uplatnený až vtedy, pokiaľ poškodený sa nemohol úspešne domôcť uspokojenia svojej pohľadávky od dlžníka.

Z hľadiska príčinnej súvislosti v danom prípade je preto významné, či označený nesprávny úradný postupom bol podstatnou, rozhodujúcou a hlavnou príčinou toho, že navrhovateľovi vznikla ním uplatnená škoda. Práve vo vzťahu medzi konkrétnou ujmom navrhovateľa ako poškodeného a konkrétnym odporcom označeným nesprávnym úradným postupom sa zisťuje príčinná súvislosť. Pri zisťovaní príčinnej súvislosti je teda potrebné posúdiť všeobecné súvislosti vzniku škody a skúmať, ktorá príčina škodu vyvolala. Zodpovednosť štátu nie je možné robiť závislou na neobmedzenej kauzalite. Základnou vlastnosťou príčinnej súvislosti je totiž priamosť pôsobenia príčiny na následok, pri ktorej príčina priamo a bezprostredne predchádza následku a vyvoláva ho. Vzťah príčiny a následku teda musí byť priamy, bezprostredný, neprerušovaný, nestačí ak je iba sprostredkovaný. Ak by bola na pomyslenej logickej a časovej osi sledovaná nadväznosť jednotlivých javov v tomto prípade a posudzovaná príčinná súvislosť medzi nimi je nepochybné, že rozhodujúcou a hlavnou príčinou škody v tomto prípade je trestný čin podvodu spáchaný F. B. K. záver naplno vyjadruje aj pripojený spisový materiál 36T/39/2011 Okresného súdu Žilina. Bol to F. B., ktorý bol právoplatne odsúdený za trestný čin podvodu, bola to táto osoba, ktorá zapríčinila vznik škody. Tunajší trestný súd odkázal navrhovateľa ako poškodeného s nárokom na náhradu škody voči F. B. na občianske súdne konanie. Následne prebehlo civilné konanie, ako to už je vyššie konštatované a F. B. bol zaviazaný uhradiť navrhovateľovi v plnom rozsahu túto škodu.

Ak by mal tunajší súd konštatovať existenciu nároku na náhradu škody, musí dôsledne zisťovať skutočnú príčinu vzniku škody a prípadne vylúčiť možnosť, že by škoda vznikla v dôsledku inej príčiny než je tá, ktorá svedčí v neprospech samotného odporcu v konaní. Bolo povinnosťou navrhovateľa v tomto konaní preukázať okrem samého vzniku škody aj príčinu vzniku škody a existenciu príčinného vzťahu. Toto však navrhovateľ v žiadnom prípade nepreukázal. Škoda v tomto konaní nebola ani preukázaná a už vôbec nie je možné tvrdiť, že bola spôsobená v priamej príčinnej súvislosti s namietaným postupom notára.

Čo sa týka existencie škody, túto škodu nikto nespochybnuje. Je zrejmé, že navrhovateľovi bola spôsobená škoda. Súd však uzatvára, že to nebolo nesprávnym úradným postupom štátu, resp. notára, toto kategoricky súd odmieta. Nezistil žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by súd presvedčili, že to bol notár, resp. jeho poverený zamestnanec, ktorý nesprávne postupovali pri legalizácii predložených listín. Škoda jednoznačne vyplynula z protiprávneho konania F. B., za čo bol aj tento právoplatne odsúdený. Bolo by nelogické, aby súd postihoval štátne orgány za to, že niekto spáchal trestný čin, uviedol do omylu notára alebo jeho povereného zamestnanca alebo inú osobu a z tohto titulu by zodpovednosť prešla na štátny orgán.

Okrem iného odporca vzniesol námietku premlčania. Čo sa týka námietky premlčania, s touto sa vyporiadal vo svojom zrušujúcom uznesení už Krajský súd v Žiline. Súd vychádzajúc z tohto rozhodnutia sa už následne ani nezaoberal vznesenou námietkou premlčania. Následne súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Bol to odporca, ktorý bol v tomto konaní úspešný a tento si vyčísliť aj trovy konania. Súd mu ich v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. priznal. Tieto trovy pozostávali z účasti na pojednávaniach, ktoré prebehli na tunajšom súde, a to dňa 24.8.2015 bolo poskytnuté splnomocnenému zástupcovi odporcu služobné motorové vozidlo Škoda Superb EVČ: BL XXXYJ na cestu z Bratislavy do Žiliny a späť. Počas cesty najazdilo auto 440 km, normovaná spotreba vozidla je 8,40 litrov, resp. 6,65 litrov. Vozidlo spotrebovalo 29,79 litrov, v tom čase 1 liter benzínu stál 1,119 eur. Skutočné náklady na pohonné hmoty boli 33,34 eur.

Dňa 5.10.2015 prebehlo ďalšie pojednávanie, kedy bola vykonaná služobná cesta pracovníkom odporcu na tom istom motorovom vozidle, vozidlo najazdilo 442 km, z toho 410 mimo mesto a 32 km v meste,

normovaná spotreba vozidla v meste je 8,40 litrov/100 km, spotreba mimo mesta 6,65 litrov. Vozidlo spotrebovalo 29,79 litrov, v tom čase 1 liter benzínu stál 1,099 eur. Skutočné náklady na pohonné hmoty boli 32,93 eur. Za tieto dve pojednávania sú účtoval teda 66,27 eur.

Okrem toho si ešte uplatňoval aj trovy konania za pojednávania, ktoré prebehli dňa 21.3.2013 a 17.6.2016, to boli pojednávania pred samotným rozhodnutím Krajského súdu v Žiline. Z týchto listinných dokladov, ktoré sú v spisovom materiáli založené na č.l. 144 až 151 vyplýva že za pojednávanie uskutočnené 21.3.2013 si účtoval odporca sumu 44,67 eur, cesta bola realizovaná motorovým vozidlom EVČ: BA XXXSG, vozidlo najazdilo počas služobnej cesty 434 km, z toho 24 km v mestskej prevádzke a 410 km mimo mesta, normovaná spotreba vozidla v meste je 8,60litrov/100km, mimo mesta 8,67 litrov. Vozidlo spotrebovalo 29,78 litrov, v tom čase 1 liter benzínu stál 1,50 eur. Skutočné náklady na pohonné hmoty boli 44,67 eur. Následne ešte prebehlo pojednávanie 17.6.2013, kedy bola znova cesta vykonaná motorovým vozidlom EVČ: BA XXXSG, vozidlo najazdilo počas služobnej cesty 206 km, normovaná spotreba vozidla v meste je 8,60 litrov/100km, mimo mesta 6,76 litrov. Vozidlo spotrebovalo 14,09 litrov, v tom čase 1 liter benzínu stál 1,36 eur. Skutočné náklady na pohonné hmoty boli 19,9 eur. Za tieto dve pojednávania teda trovy konania vo výške 77,84 eur.

Súd preskúmal takto vyčíslené trovy cestovného a musel konštatovať, že boli vyčíslené správne a tieto v plnom rozsahu odporcovi priznal tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Žiline.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 221 ods. 1 OSP, súd rozhodnutie zruší, len ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- h) súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 OSP, skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 2 OSP, ustanovenie § 205a ods. 1 OSP sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, ktoré vznikli štátu, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).